

Recensie

Grigori Sokolov (*****)

de Volkskrant

Klassiek

Mozart, Beethoven. 7/5, Serie
Meesterpianisten, Koninklijk
Concertgebouw, Amsterdam.

Strakke sonates afgewisseld met dromerige fantasie: Grigori Sokolov deed alles wat je mag verwachten van een meesterpianist. Sokolov liet het werk van Mozart en Beethoven samensmelten tot één magistrale compositie in C.

BIËLLA LUTTMER

Grigori Lipmanovitsj Sokolov doet veel niet. Opnemen in een studio bijvoorbeeld, of spelen met een orkest, of interviews geven. Om mee te maken wat hij wél doet, kon je afgelopen week in de Groningse Oosterpoort terecht, of in het Concertgebouw in Amsterdam. Daar bouwde hij een meer dan drie uur durende constructie, beginnend met Mozarts Sonate in C, die met de verraderlijke bijnaam 'facile', en eindigend met Beethovens onthechte Opus 111.

Hij deed alles wat je mag verwachten van een meesterpianist. De eenvoud in Mozarts sonates (de andere was KV 457) liet hij verbleken met zijn verbluffende veelheid aanslagmanieren, versieringen, minieme tempofluctuaties - never a dull moment bij de 67-jarige Rus.

Maar er was meer. De afzonderlijke werken werden zuilen van zijn eigen, strikt persoonlijke meesterstuk - een verborgen, avondvullende compositie, die je

als luisteraar pas achteraf kon ontdekken. In de pauze rees er een vermoeden: Mozarts Fantasie in C had hij immers hop, attaca, door laten lopen in zijn Sonate in C. Zo ontstond een grote vorm van strakke sonates met ertussen geklemd dromerige fantasie.

Na de pauze bouwde hij verder, tot hij met Beethovens laatste Sonate opus 111 de pannen op het dak legde. Maar na de etherische trillers waarmee die sonate eindigt - magistraal uitgevoerde tegenhangers van de strakke elementen in het openingsdeel - was het nog niet afgelopen. Sokolov gaf een veelheid aan toegiften - tot hij de avond afsloot met de pronte akkoorden van Chopins Prélude in C, de toonsoort waarmee hij de elementen van zijn programma had laten samensmelten tot één avondvullende compositie - zijn persoonlijke, in C.

ENGLISH TRANSLATION:

Grigori Sokolov doesn't do much. For example, studio-recording, or playing with orchestras, or having interviews. To experience what he does do, you could come to Groningen (Oosterpoort) or at the Amsterdam Concertgebouw. There, Sokolov would build an over three-hour long construction, starting with Mozart's Sonata in C, also known as "Facile", and ending with Beethoven's opus 111. He did everything you may expect from a Master pianist. The simplicity of Mozart's sonatas faded completely through his astonishing and numerous ways of touching the keyboard, his decorations and little tempo fluctuations – never a dull moment with the 67-year old Russian.